

‘Je mag best eens zomaar
wat voor iemand doen’

En
verder

‘Als je ervoor openstaat, kan dit vak heel sociaal zijn’

Liesbeth Verhagen was tijdens haar studie al bezig met gelijke rechten voor homoseksuelen. Zij is notaris bij Feitsma|Verhagen in Edam-Volendam. Haar specialisatie in lesbisch ouderschap trekt mensen uit het hele land.

TEKST Henriette van Wermeskerken | BEELD Truus van Gog

‘Mijn jeugd bracht ik door in Nunspeet, in een hervormd gezin. Via de kerk had ik een hechte vriendenclub met wie ik veel optrok. Ik voelde me daar thuis. Langzamerhand kwam ik erachter dat ik niet op jongens viel. Ook besepte ik dat het niet de bedoeling was dat ik met een meisje aan zou komen. Teksten in de bijbel over homoseksualiteit zijn niet mals. ‘Gij zult geen gemeenschap hebben met één die van het mannelijk geslacht is, zoals men gemeenschap heeft met een vrouw.’ Een gruwel is het, om een voorbeeld te noemen. Het was een verwarrende periode. Uiteindelijk heb ik geconcludeerd dat de bijbel vooral mensenwerk is. Ik denk dat God ons verstand, gevoel en geweten heeft gegeven, en dat liefde niet verkeerd kan zijn. Toen heb ik de kerk en de bijbel losgelaten, maar God niet.’

COC

‘Eigenlijk ben ik vooral gaan studeren om uit Nunspeet weg te komen. Mijn omgeving paste niet meer bij wie ik was. Notarieel recht was een suggestie van mijn vader. Ik ging naar een open dag en het paste inderdaad perfect bij mij. Mijn familie heeft mijn *coming out* goed opgevat. In Utrecht maakte ik nieuwe vrienden. Ik werd actief binnen het COC. In die tijd, zonder internet, eigenlijk de enige bron van informatie. Ook nu doet het COC buitengewoon goed werk, vooral waar homoseksualiteit nog taboe is. In streng religieuze omgevingen, christelijk of niet-christelijk. Ook in sommige zorginstellingen schijnt het nog moeilijk te liggen. Het COC heeft veel bereikt voor LHBT’ers. Ik ben er nog steeds actief, nu als penningmeester in Kennemerland.’

POLLS

‘Daarnaast heb ik andere bestuursfuncties, zoals in de Stichting Permanente Educatie,

en doe ik vrijwilligerswerk. Sinds maart ben ik Ringvoorzitter Noord-Holland. Niet dat ik dat ambieerde, ik heb het druk genoeg, maar iemand moet het doen. Vicevoorzitter Annamaria Lopez en ik zijn er gewoon voor gegaan. Voor de toekomst van het notariaat is het belangrijk dat notarissen met elkaar blijven praten. Om meer input van onze achterban te krijgen, ook van mensen die niet naar de vergaderingen komen, gaan we met digitale polls werken.’

EENZAAM

‘In 2012 werd ik notaris. Het is echt mijn vak. Ik heb een hekel aan geschillen en opereer liever aan de voorkant, om problemen te voorkomen. Samen met de betrokken partijen alles tevoren goed regelen, dat vind ik leuk. Ook het sociale aspect spreekt mij aan. Als je ervoor openstaat, kan dit vak heel sociaal zijn, vooral in het familierecht. Ik kom weleens bij ouderen die eenzaam zijn. In twee gevallen is het mij overkomen dat ik ben blijven hangen als een soort mantelzorger. Een oudere vrouw, zonder familie, zat met koude voeten en had geen sokken. Toen heb ik sokken voor haar gekocht. Daarna ben ik haar af en toe blijven bezoeken en deed ik weleens een boodschapje voor haar. Gewoon, omdat deze vrouw op mijn pad kwam. Je mag best eens zomaar wat voor iemand doen. Soms kun je met weinig moeite erg veel betekenen.’

DONORCONTRACTEN

‘Al meer dan twintig jaar ben ik bezig met gelijke rechten voor homoseksuelen. Mijn afstudeerscriptie in 1998 ging over de openstelling van het huwelijk voor personen van gelijk geslacht. Het is een kleine stap naar lesbisch ouderschap. Tot 2014 moest een “meemoeder” een adoptieprocedure voeren om juridisch

ouder te worden. Nu kan zij, net als een mannelijke partner, vrij gemakkelijk juridisch ouder worden door het kind te erkennen. Soms is er zelfs van rechtswege ouderschap, als de partners getrouwd zijn en er een aanvankelijk anonieme donor is. Zo’n 20 procent van mijn klanten zoekt mij op voor dit specialisme. Ik maak veel donorcontracten. De laatste tijd gaat het vaak om een “donorcontract-plus”. Een contract waarin niet alleen het ouderschap wordt geregeld, maar ook zaken als de intentie om omgang te hebben, zodat de donor en het kind de kans hebben elkaar te leren kennen. Dan krijgt het kind een rol in het contract. Mensen zijn zich steeds meer bewust van het belang van het kind. Er zijn allerlei nieuwe vormen van ouderschap. Ik maak weleens co-ouderschapscontracten met drie of vier ouders. Er kan veel. Maar er zijn grenzen. Als mensen bijvoorbeeld geheimhouding over de donor naar het kind in het contract willen opnemen, doe ik dat niet. Het is niet in het belang van het kind en ook in strijd met het uitgangspunt in de wet dat een donor niet anoniem kan blijven.’

ROZE

‘Regelmatig hebben wij wat we “roze vrijdag” noemen. Dan hebben we een aantal afspraken voor donorcontracten en lesbisch ouderschap. Mijn klanten gaan daarna wat drinken hier op de dijk, en die kleurt dan ook een beetje roze. Daar kijken traditionele Volendamers wel van op. Zelf hebben mijn vriendin en ik overigens geen kinderen. Wij hebben nooit een kinderwens gehad. Wij hebben onze dwergpoedel, Kees, op wie we gek zijn.’ ■